

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

УХВАЛА

УКРАЇНА

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

вул. Володимира Винниченка 1, м. Дніпро, 49027

E-mail: inbox@dp.arbitr.gov.ua, тел. (056) 377-18-49, fax (056) 377-38-63

УХВАЛА

23.02.2021м. ДніпроСправа № 904/6810/20

За заявою Товариства з обмеженою відповідальністю "КОНОВАЛІВСЬКЕ" з грошовими вимогами 278 904 083, 25 грн

до боржника Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями "НОВОФАРМ" (51233, Дніпропетровська обл., Новомосковський р-н, селище Кільчень, вул. Привокзальна, будинок 1А, код ЄДРПОУ 31040792).

про визнання банкрутом

Суддя Соловйова А.Є.

Секретар судового засідання Пацан А.Г.

Представники:

від кредитора ТОВ "Дукла": не з'явився

від кредитора ТОВ "Племінний завод імені Посмітного": не з'явився

від кредитора ТОВ "ПРИВАТ-АГРО-БІЛОЗІРЯ": не з'явився

від кредитора ФГ "МАКСИМ Б": Кобиляцька Ю.О. довіреність №ю/н від 26.01.2021

від кредитора СПП "БІЛЕ ОЗЕРО": Тютюнник В.А. ордер серія АЕ №1028909 від 18.01.2021

від кредитора СТОВ "ІМЕНІ МІЧУРИНА": Тютюнник В.А. ордер серія АЕ №1028909 від 18.01.2021

від кредитора ПАТ "НАСІННЕВЕ": Таламанчук О.С. довіреність №6/н від 01.12.2020

від кредитора ТОВ "ЦУКОРПРОМ": Таламанчук О.С. довіреність №6/н від 18.02.2021

від кредитора ТОВ "КОЛОДЯЗНЯНСЬКЕ": Сидоренко Р.В. трудовий договір (контракт) №6/н від 01.06.2020

від кредитора ТОВ "АГРО КОМПЛЕКТ": Волова О.В. ордер серія АЕ №1057114 від 22.02.2021

від кредитора ТОВ "КОНОВАЛІВСЬКЕ": ОСОБА_1 трудовий договір (контракт) №6/н від 01.06.2020

від кредитора АТ КБ "ПриватБанк": Труфанова О.С. довіреність №4532-К-Н-О від 13.10.2020

від боржника: Демченко С.В. довіреність №6/н від 07.12.2020

арбітражний керуючий: Шевченко В.Є. посвідчення №1231 від 24.07.2012

СУТЬ СПРАВИ:

Товариство з обмеженою відповідальністю "Дукла" звернулось до Господарського суду Дніпропетровської області із заявою про порушення провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями "НОВОФАРМ" (51233, Дніпропетровська обл., Новомосковський р-н, селище Кільчень, вул. Привокзальна, будинок 1А, код ЄДРПОУ 31040792).

Ухвалою суду від 04.01.2021 відкрито провадження за заявою Товариства з обмеженою відповідальністю «Дукла» у справі №904/6810/20 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями "НОВОФАРМ" (51233, Дніпропетровська обл., Новомосковський р-н, селище Кільчень, вул. Привокзальна, будинок 1А, код ЄДРПОУ

31040792). Визнано грошові вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю «Дукла» в сумі 66 020,00 грн (судовий збір, авансування винагороди арбітражного керуючого) - 1 черга задоволення вимог кредиторів, 79 263 008,08 грн (1 768 742,21 грн - основний борг, 74 433 899,38 грн - відсотки річних, 3 060 366,49 грн - інфляційні збитки) - 4 черга задоволення вимог кредиторів. Грошові вимоги в сумі 51 093,00 грн - основний борг, 88 403,67 грн - інфляційні збитки, 2 150 144,44 грн - відсотки річних - відхилено. Введено мораторій на задоволення вимог кредиторів (зупинення виконання боржником грошових зобов'язань і зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), строк виконання яких настав до дня введення мораторію, і припинення заходів, спрямованих на забезпечення виконання цих зобов'язань та зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), застосованих до дня введення мораторію) згідно ст.41 Кодексу України з процедур банкрутства. Введено процедуру розпорядження майном боржника строком на сто сімдесят календарних днів до 22.06.2021. Призначено попереднє засідання суду на 23.02.2021 о 11:00 год.

На виконання ухвали суду від 04.01.2021, господарський суд 05.01.2021 опублікував оголошення на веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет за №65704 від 05.01.2021 про відкриття провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями "НОВОФАРМ" (51233, Дніпропетровська обл., Новомосковський р-н, селище Кільчень, вул. Привокзальна, будинок 1А, код ЄДРПОУ 31040792).

04.02.2021 Товариством з обмеженою відповідальністю "КОНОВАЛІВСЬКЕ" подано через канцелярію суду заяву вих. №03.02.21/51 від 03.02.2021 про визнання грошових вимог до Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями "НОВОФАРМ" (51233, Дніпропетровська обл., Новомосковський р-н, селище Кільчень, вул. Привокзальна, будинок 1А, код ЄДРПОУ 31040792) в загальній сумі 278 904 803, 25 грн, з яких: 23 722 706,05 грн - сума боргу, 3 755 149,30 грн - інфляційне збільшення, 251 421 687,90 грн - відсотки річних, 4 540,00 грн - сума судового збору за подання заяви з грошовими вимогами.

Ухвалою суду від 05.02.2021 прийнято до розгляду заяву Товариства з обмеженою відповідальністю "КОНОВАЛІВСЬКЕ" з грошовими вимогами до Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями "НОВОФАРМ" (51233, Дніпропетровська обл., Новомосковський р-н, селище Кільчень, вул. Привокзальна, будинок 1А, код ЄДРПОУ 31040792) в загальній сумі 278 904 803, 25 грн, з яких: 23 722 706,05 грн - сума боргу, 3 755 149,30 грн - інфляційне збільшення, 251 421 687,90 грн - відсотки річних, 4 540,00 грн - сума судового збору за подання заяви з грошовими вимогами в попередньому засіданні 23.02.2021 о 11:00 год.

В попереднє засідання з'явилися представники кредиторів, боржника та представник розпорядника майна.

Представник кредитора підтримав грошові вимоги до боржника в засіданні.

В матеріалах справи міститься повідомлення вих.№02-14/30 від 18.02.2021 розпорядника майна Шевченко В.Є. про розгляд грошових вимог Товариства з обмеженою відповідальністю "КОНОВАЛІВСЬКЕ" в якому розпорядник майном визнає грошові вимоги в повному обсязі.

Грошові вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю "КОНОВАЛІВСЬКЕ" були розглянуті боржником та визнані в повному обсязі.

Представник АТ КБ "ПриватБанк" заперечує проти визнання грошових вимог Товариства з обмеженою відповідальністю "КОНОВАЛІВСЬКЕ" в частині 251 421 687,90 грн - нарахованих відсотків річних.

Дослідивши матеріали справи, заслухавши представників кредитора, боржника, розпорядника майна, господарський суд

ВСТАНОВИВ:

Між ТОВ З ІІ «Новофарм» (Покупець) та Компанією СіЕнЕйчАй Інтернешнл СА (Швейцарія) (Продавець) укладені КОНТРАКТ ПОСТАВКИ N7UA/NF/P/1/04/2014 від 01 квітня 2014 року та КОНТРАКТ ПОСТАВКИ №/UA/NF/P/1/14/2014 від 27.11.2014 року, відповідно до яких Продавець продає Покупцю запасні частини до техніки (Товар) на умовах згідно замовлень Покупця в кількості та по цінах, вказаних у інвойсах Продавця, що є невід'ємною частиною даної Угоди, та Покупець купує товар за цінами ПРОДАВЦЯ та оплачує його на умовах, вказаних далі.

Розділ 2 Контрактів визначає положення щодо ціни та загальною вартістю Контракту. Так, ціна за одиницю Товару вказана у замовленні та інвойсі. Ціна є дійсною тільки для цього Контракту та не може бути використана щодо будь-якого іншого Контракту між Покупцем та Продавцем. Загальна Вартості товару становить 3 000 000 дол. США згідно Додатків. Валютою дійсного Контракту є долари США.

Продавець виконував свої зобов'язання за контрактом поставки №/UA/NF/P/1/14/2014 від 27.11.2014 року, поставляючи відповідні товари, що підтверджується наданими митними деклараціями форми М-2 з визначенням митної вартості поставлених товарів загальним розміром у 874 601,31 доларів США (вісімсот сімдесят чотири тисячі шістсот один долар США тридцять один цент).

Покупець не виконував свої зобов'язання із оплати вартості Товарів, не дивлячись на неоднаразові вимоги Продавця. При цьому сам факт виникнення заборгованості Покупцем не заперечувалось, лише зазначалось про тимчасовий брак обігових коштів на підприємстві ТОВ З ІІ «НОВОФАРМ» .

Нарешті, враховуючи складнощі у нерезидента-Продавця із стягненням проблемної заборгованості з українського підприємства, 09 лютого 2018 року між Компанією СіЕнЕйчАй Інтернешнл СА (Швейцарія) (Первісний Кредитор) та ТОВАРИСТВОМ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ КОНОВАЛІВСЬКЕ (Новий Кредитор) за участю ТОВ З ІІ «НОВОФАРМ»

(БОРЖНИК) укладено договір про відступлення права вимоги № /UA/NF/P/1/14/2014/ARD, відповідно до умов якого у порядку та на умовах, визначених даним Договором та чинним в Україні законодавством, Первісний кредитор відступає Новому кредитору право вимоги до Боржника по оплаті заборгованості за КОНТРАКТОМ ПОСТАВКИ № UA/NF/P/1/14/2014 від 27.11.2014 року у розмірі 23 722 706,05 гривень (двадцять три мільйони сімсот двадцять дві тисячі сімсот шість гривень п'ять копійок), в результаті чого Новий кредитор стає кредитором на суму у розмірі 23 722 706,05 гривень (двадцять три мільйони сімсот двадцять дві тисячі сімсот шість гривень п'ять копійок).

09 лютого 2018 року між ТОВ З ІІ «НОВОФАРМ» (Боржник) та ТОВ КОНОВАЛІВСЬКЕ (Кредитор) укладено Меморандум про визнання та добровільне погашення заборгованості, що склалась, відповідно до якого Боржник в черговий раз визнав свою заборгованість, що виникла з відповідного договору поставки як первісного, та сторони визначились з кінцевим строком погашення - 09 березня 2018 року. Встановлено п'ятнадцятирічний строк позовної давності та встановлено, що У разі прострочки Боржником виконання грошового зобов'язання, на вимогу Кредитора за цим меморандумом, Боржник зобов'язаний сплатити на користь Кредитора суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення. При простроченні Боржником виконання грошового зобов'язання перед Кредитором на строк більше 10 (десяти) календарних днів, розмір процентів, встановлений ч.2 ст.625 Цивільного кодексу України застосовується в розмірі 380 процентів річних.

Однак, заборгованість Боржником погашена так і не було.

Статтею 173 Господарського кодексу України визначено - господарським визнається зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання з підстав, передбачених цим Кодексом, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управнена сторона, у тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

За змістом ст. ст. 224, 225 Господарського кодексу України учасник господарських відносин, який порушив господарське зобов'язання або установлені вимоги щодо здійснення господарської діяльності, повинен відшкодувати завдані цим збитки суб'єкту, права або законні інтереси якого порушено.

Положення ст. 525 Цивільного кодексу України передбачають недопустимість односторонньої відмови від зобов'язання, зокрема визначено, що одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін) (ст. 530 Цивільного кодексу України).

Статтею 20 Господарського кодексу України передбачено право кожного суб'єкта господарювання на захист своїх прав і законних інтересів шляхом, зокрема, присудження до виконання обов'язку в натурі, відшкодування збитків, іншими способами, передбаченими законом. Порядок захисту прав суб'єктів господарювання та споживачів визначається цим Кодексом, іншими законами.

Частина 1 ст. 626 Цивільного кодексу України визначає договір як домовленість двох або більше сторін, що спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

До виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом. (ч.1 ст. 193 Господарського кодексу України).

Відповідно до ст.ст. 525, 526 ЦК України, ст.ст. 193, 202 ГК України, зобов'язання має виконуватись належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться; одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається.

У відповідності до ч.2 ст. 625 Цивільного кодексу України передбачено, що Боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Перевіривши здійснений кредитором розрахунок річних, суд дійшов висновку, що арифметично та методологічно він здійснений вірно.

ТОВ КОНОВАЛІВСЬКЕ є кредитором у справі №904/6810/20 про банкрутство ТОВ З ІІ НОВОФАРМ з грошовими вимогами у розмірі 278 904 083 грн. 25 коп. з яких:

23 722 706,05 грн - сума боргу

3 755 149,30 грн - інфляційне збільшення

251 421 687,90 грн - відсотки в рамках ч.2 ст.625 Цивільного кодексу України за період з 20.03.2018 по 01.01.2021;

4 540, 00 грн. - сума судового збору, сплаченого за подання даної заяви.

Вимоги ТОВ "Коновалівське" є конкурсними, оскільки заборгованість виникла до відкриття провадження у справі про банкрутство і виконання яких не забезпечено заставою майна боржника.

Вимоги ТОВ "Коновалівське" не забезпечені майном боржника.

Відповідно до ст. 526 Цивільного кодексу України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Згідно зі ст.612 Цивільного кодексу України боржник вважається таким, що прострочив, якщо він не приступив до виконання зобов'язання або не виконав його у строк, встановлений договором або законом.

Частиною 1 ст.512 Цивільного кодексу України передбачено, що кредитор у зобов'язанні може бути замінений іншою особою, зокрема, внаслідок передання ним своїх прав іншій особі за правочином (відступлення права вимоги).

Згідно зі ст. 514 Цивільного кодексу України до нового кредитора переходять права первісного кредитора у зобов'язанні в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав, якщо інше не встановлено договором або законом.

Відповідно до ст.629 Цивільного кодексу України договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Відповідно до ст.525 Цивільного кодексу України одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Суд критично оцінює заперечення представника АТ КБ ПриватБанк щодо визнання грошових вимог в частині нарахованих відсотків в річних в підвищеному розмірі, виходячи з таких підстав.

По-перше, має місце непослідовна позиція представника АТ КБ ПриватБанк в запереченнях щодо визнання грошових вимог в частині нарахованих відсотків в річних в підвищеному розмірі інших кредиторів.

Так, в строк, встановлений частиною 1 ст.45 Кодексу України з процедур банкрутство, з грошовими вимогами до боржника звернулись 11 кредиторів: ТОВ "Племінний завод імені Посмітного", ТОВ "ПРИВАТ-АГРО-БІЛОЗІРЯ", СПП "БІЛЕ ОЗЕРО", СТОВ "ІМЕНІ МІЧУРИНА", ПрАТ "НАСІННЕВЕ", ТОВ "ЦУКОРПРОМ", ТОВ "КОЛОДЯЗНЯНСЬКЕ", ТОВ "АГРО КОМПЛЕКТ", ТОВ "КОНОВАЛІВСЬКЕ", АТ КБ "ПриватБанк", ФГ "МАКСИМ Б".

При цьому, вимоги 9 кредиторів, а саме ТОВ "Племінний завод імені Посмітного", ТОВ "ПРИВАТ-АГРО-БІЛОЗІРЯ", СПП "БІЛЕ ОЗЕРО", СТОВ "ІМЕНІ МІЧУРИНА", ПрАТ "НАСІННЕВЕ", ТОВ "ЦУКОРПРОМ", ТОВ "КОЛОДЯЗНЯНСЬКЕ", ТОВ "АГРО КОМПЛЕКТ", ТОВ "КОНОВАЛІВСЬКЕ" містять нарахування підвищених відсотків річних відповідно ст. 625 Цивільного кодексу України.

В той же час, заперечення представника АТ КБ ПриватБанк були висловлені щодо вимог 7 кредиторів, заперечень щодо вимог кредиторів ТОВ "Племінний завод імені Посмітного" (нараховано відсотки річних виходячи з встановленого договором розмірі 600% річних), ПрАТ "НАСІННЕВЕ" (нараховано відсотки річних виходячи з встановленого договором розмірі 200% річних) у представника АТ КБ ПриватБанк не було.

По друге, статтю 625 Цивільного кодексу України встановлено відповідальність за порушення грошового зобов'язання. Так, частиною першою цієї статті визначено, що боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання ним грошового зобов'язання.

У частині другій зазначено, що боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Стаття 625 ЦК України розміщена в розділі I Загальні положення про зобов'язання книги 5 ЦК України, тому в ній визначені загальні правила відповідальності за порушення грошового зобов'язання і дія цієї статті поширюється на всі види грошових зобов'язань, якщо інше не передбачено спеціальними нормами, що регулюють суспільні відносини з приводу виникнення, зміни чи припинення окремих видів зобов'язань.

Зазначена норма передбачає, що проценти та індекс інфляції, що стягуються у разі порушення стороною грошового зобов'язання, має компенсаційний, а не штрафний характер.

За змістом частини другої статті 625 ЦК України нарахування трьох процентів річних входять до складу грошового зобов'язання і є особливою мірою відповідальності боржника (спеціальний вид цивільно-правової відповідальності) за прострочення грошового зобов'язання, оскільки виступають способом захисту майнового права та інтересу, який полягає у відшкодуванні матеріальних втрат (збитків) кредитора та отриманні компенсації (плати) від боржника за користування утримуваними ним грошовими коштами, належними до сплати кредитору.

Проценти, передбачені статтю 625 ЦК України, за своєю природою є відшкодуванням кредитору понесених втрат за несвоєчасне повернення грошових коштів. Тобто такі проценти є гарантією для кредитора у вигляді настання певних правових наслідків для боржника через неналежне виконання ним взятих за договором зобов'язань.

Отже, наслідки прострочення боржником грошового зобов'язання у вигляді трьох процентів річних не є санкціями, а виступають способом захисту майнового права та інтересу, який полягає у відшкодуванні матеріальних втрат кредитора від знецінення грошових коштів унаслідок інфляційних процесів та отриманні компенсації від боржника за користування утримуваними ним грошовими коштами, належними до сплати кредиторів, ці кошти нараховуються незалежно від вини боржника та незалежно від сплати ним неустойки (пені) за порушення виконання зобов'язання.

Приписи статті 625 ЦК України про три проценти річних, що підлягають стягненню за порушення грошового зобов'язання, є диспозитивними та застосовуються в разі, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Тобто в разі якщо в договорі не зазначено розміру процентів, цивільно-правова відповідальність за порушення грошового зобов'язання настає на підставі вимог закону, а саме статті 625 ЦК України. Якщо в договорі позики чи кредитному договорі встановлено збільшення розміру процентів у зв'язку з простроченням сплати боргу, розмір ставки, на яку збільшена плата за користування позикою (кредиту), слід вважати іншим розміром процентів, встановленим договором відповідно до частини другої статті 625 ЦК України.

Таким чином, стаття 625 ЦК України надає можливість кредитору боржника, який прострочив виконання грошового зобов'язання, встановити інший, ніж три проценти річних, розмір процентів за користування чужими грошовими коштами.

Отже, три проценти річних від простроченої суми за весь час прострочення застосовуються у випадку, якщо сторони в договорі не передбачили іншого розміру процентів річних.

Судом встановлено, що у відповідності до 4 Меморандум про визнання та добровільне погашення заборгованості від 09.02.2018 передбачено, що у разі прострочки Позичальником виконання грошового зобов'язання, на вимогу Позикодавцю, він зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також 380 (триста вісімдесят) відсотків річних від простроченої суми, за весь період прострочки.

Указані виплати процентів річних, передбачені частиною другою статті 625 ЦК України, не є процентами за користування чужими грошима в розумінні статті 536 цього Кодексу, а є гарантією належного виконання грошового зобов'язання.

Підвищені проценти за статтею 625 ЦК України встановлені й узгоджені самими сторонами.

Зазначені проценти входять до складу основного боргу. Чинне цивільне законодавство не передбачає можливості суду зменшувати основний борг. Тому не може бути зменшено і розмір процентів, передбачених частиною другою статті 625 ЦК України.

З урахуванням наведених норм матеріального права можна зробити висновок, що обумовлені сторонами в пункті 4 Меморандум про визнання та добровільне погашення заборгованості проценти річних не можуть бути зменшені за аналогією неустойки (пені) на підставі частини третьої статті 551 ЦК України, також не може бути відмовлено в їх стягненні тільки з тих підстав, що їх розмір або загальний розмір заборгованості є неспівмірним до суми основного боргу, оскільки їх стягнення не залежить від задоволення вимог про стягнення основного боргу, який до дня ухвалення судового рішення може бути виплачено.

При цьому необхідно керуватися тими мотивами, що сторони в договорі є рівними. У даному випадку обидві сторони є юридичними особами з однаковим правовим статусом. Між сторонами не існує правовідносин підпорядкування чи управління.

Також суд виходить з визнання боржником в повному обсязі нарахованих кредитором відсотків річних. Не доведено, що боржник є слабшою стороною. Крім того, не доведено зловживання кредитора при визначенні процентів за статтею 625 ЦК України під час укладення договору про надання поворотної фінансової допомоги.

Якщо рівні сторони при здійсненні господарської діяльності визначили проценти за статтею 625 ЦК України в договорі, то такі проценти можуть бути переглянуті лише і виключно у випадку або зловживання стороною, на користь якої вони сплачуються, своїм привілейованим становищем, або визнання в цій частині умов договору недійсними у разі, якщо чинився протиправний тиск на одну зі сторін, чи в інших, передбачених законом випадках, якщо одна зі сторін діяла незаконно чи недобросовісно, чи штучно створила умови для такого стягнення.

За змістом положень статті 1 Кодексу України з процедур банкрутства конкурсними кредиторами є кредитори за вимогами до боржника, що виникли до відкриття провадження у справі про банкрутство і виконання яких не забезпечено заставою майна боржника.

Згідно ч.1 ст. 45 Кодексу України з процедур банкрутства конкурсні кредитори за вимогами, що виникли до дня відкриття провадження у справі про банкрутство, зобов'язані подати до господарського суду письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують, протягом 30 днів з дня офіційного оприлюднення оголошення про відкриття провадження у справі про банкрутство.

Відлік строку на заявлення грошових вимог кредиторів до боржника починається з дня офіційного оприлюднення оголошення про відкриття провадження у справі про банкрутство.

За змістом частини 1 статті 64 Кодексу України з процедур банкрутства кошти, одержані від продажу майна банкрута, спрямовуються на задоволення вимог кредиторів у порядку, встановленому цим Кодексом. При цьому:

1) у першу чергу задовольняються: вимоги щодо виплати заборгованості із заробітної плати працюючим та звільненим працівникам банкрута, грошові компенсації за всі невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов'язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, які направляються для підвищення кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, які направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідна допомога, належна працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин, та нараховані на ці суми страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, у тому числі відшкодування кредиту, отриманого на ці цілі; вимоги щодо виплати заборгованості із компенсації збитків, завданих Державному бюджету України внаслідок виконання рішень Європейського суду з прав людини, постановлених проти України; вимоги кредиторів за договорами страхування; витрати, пов'язані з провадженням у справі про банкрутство в господарському суді; витрати кредиторів на проведення аудиту, якщо аудит проводився за рішенням господарського суду за рахунок їхніх коштів;

2) у другу чергу задовольняються: вимоги із зобов'язань, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, шляхом капіталізації у ліквідаційній процедурі відповідних платежів, у тому числі до Фонду соціального страхування України за громадян, які застраховані в цьому фонді, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, зобов'язань із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, крім вимог, задоволених позачергово, з повернення невикористаних коштів Фонду соціального страхування України, а також вимоги громадян - довіритель (вкладників) довірчих товариств або інших суб'єктів підприємницької діяльності, які залучали майно (кошти) довіритель (вкладників);

3) у третю чергу задовольняються: вимоги щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів); вимоги центрального органу виконавчої влади, що здійснює управління державним резервом;

4) у четверту чергу задовольняються вимоги кредиторів, не забезпечені заставою;

5) у п'яту чергу задовольняються вимоги щодо повернення внесків членів трудового колективу до статутного капіталу підприємства;

6) у шосту чергу задовольняються інші вимоги.

Зазначені вимоги є конкурсними, оскільки виникли до дати відкриття провадження у справі про банкрутство.

Станом на подання Товариства з обмеженою відповідальністю "КОНОВАЛІВСЬКЕ" заяви, грошові вимоги, зазначені в ній залишаються повністю неоплаченими з боку Боржника, у зв'язку з фактичною неплатоспроможністю.

З огляду на обґрунтованість вимог, викладених в заяві Товариства з обмеженою відповідальністю "КОНОВАЛІВСЬКЕ", яка подана до господарського суду в межах строку, визначеного приписами ст. 45 Кодексу України з процедур банкрутства, господарський суд, дійшов висновку щодо наявності підстав для визнання його конкурсним кредитором з грошовими вимогами до боржника на суму 278 904 083,25 грн, яка підлягає погашенню у наступному порядку:

- 1 черга - 4 540, 00 грн (витрати по сплаті судового збору);

- 4 черга - 278 899 543,25 грн (сума боргу, інфляційне збільшення, відсотки відповідно до п.4 Меморандума №1/09/2018-КО про визнання та добровільне погашення заборгованості від 09.02.2018).

Керуючись ст.ст. 2, 73-74, 76-79, 86, 91, 234-235 Господарського процесуального кодексу України, ст.ст. 45, 64 Кодексу України з процедур банкрутства, суд

УХВАЛИВ:

Визнати грошові вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю "КОНОВАЛІВСЬКЕ" до Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями "НОВОФАРМ" (51233, Дніпропетровська обл., Новомосковський р-н, селище Кільчень, вул. Привокзальна, будинок 1А, код ЄДРПОУ 31040792) в сумі 4 540,00 грн (судовий збір за подання заяви з грошовими вимогами) - 1 черга задоволення вимог кредиторів, 278 899 543,25 грн (сума боргу, інфляційне збільшення, відсотки відповідно до п.4 Меморандума №1/09/2018-КО про визнання та добровільне погашення заборгованості від 09.02.2018) - 4 черга задоволення вимог кредиторів.

Ухвала набирає законної сили з моменту її прийняття - 23.02.2021.

Ухвала може бути оскаржена в порядку, передбаченому статтями 256, 257 Господарського процесуального кодексу України, до Центрального апеляційного господарського суду через Господарський суд Дніпропетровської області шляхом подачі апеляційної скарги протягом 10 днів з дня набрання ухвалою законної сили.

Дата підписання ухвали 26.02.2021.

Суддя А.Є. Соловйова

Дата ухвалення рішення

23.02.2021
